

News1 מחלקה ראשונה

יום חמישי 10 אוקטובר 2013 15:12

הצטרפות ל- VIP

עורך דין | תגובות

ד"ר חיים משגב

הבחירות לעבודה - עניין לחקירת משטרה

חיים משגב קורא למשטרה וליועץ המשפטי לממשלה לייזום חקירה משטרתית, כדי לגלות את האחראים לזיופים בבחירות. אין לאפשר לטאטא את הראיות שכבר התגלו.

קישורים

הגלריה של משגב

< לחשוף את המתרחש בקופת העבודה

...

לחשוף את המתרחש בקופת העבודה

מה שקורה עכשיו במפלגת העבודה הוא עניין למשטרה - ולא לכל מיני מניפולטורים. מפלגת העבודה צריכה להתייצב בפני הציבור בכל מערומיה. אין לעשות לה שום הנחות.

צריך להפסיק את הזרמת כספי הציבור לקופותיה - ולהורות על התליית כל פעילותה הפוליטית עד לביחור האמת מסביב למה שקרה בבחירות שהיא קיימה לראשות המפלגה. כל ויתור בעניין זה, רק ידגיש את אוזלת היד של רשויות החוק במדינת ישראל - מה שאולי כבר לא צריך הדגשה נזכח הדרך שבה מתנהלת החקירה בפרשת עמותות השקר של אהוד ברק וחבר שתקניו.

חוק הבחירות לגופים ציבוריים, תשי"ד-1954 (להלן - החוק), קובע במפורש כי הבחירות שהתקיימו בשבוע שעבר בין פואד בן-אליעזר לבין אברהם בורג, הן מסוג הבחירות שעליהן חלות הוראות החוק הזה.

גם חוק המפלגות, תשנ"ב-1992 קובע את אותם הדברים: לציבור כולו יש עניין בטוהר הבחירות שמתקיימות במוסדותיה של מפלגה, כל מפלגה, כיוון שהיא מקבלת ממון רב מאוד מקופת הציבור בכל חודש כדי לממן ולתחזק את מוסדותיה ולקיים קשר עם חבריה.

מכאן, שמה שצריך עכשיו לעשות הוא להגיש תלונה למשטרה כדי שזו תפתח בחקירה פלילית. כל ניסיון לטייח את הדברים, או להסכים על "בחירות חדשות" בכמה קלפיות, אסור לו שיצלח. הדברים פשוט חמורים מדי.

כספי ציבור מתגלגלים בראש חוצות - ואנשים פרטיים עושים בהם כבתוך שלהם.

למעשה, על המשטרה, או על היועץ המשפטי לממשלה, לנקוט ביוזמה - דבר שמתחייב מלשון החוק כל אימת שנודע על ביצוע עבירה - ולא לחכות עד שמישהו באחד משני המחנות הנצים יבעיר את התבערה. מה שפורסם עד כה הוא חמור מאוד. העדויות והראיות שהובאו בפני המוסדות המבררים במפלגת העבודה מצביעים, לכאורה, על שורה של מעשים פליליים. בערוץ 1 נשמעו דברים עוד הרבה יותר מפורשים.

מערכת אכיפת החוק איננה יכולה להתעלם מן הדברים. גם מבקר המדינה צריך להיכנס לתמונה. הנה, לדוגמא, כמה מן ההוראות בחוק שאין ספק שהן הופרו:

9. הפרעת בחירות

(א) מי שעשה אחת מאלה:

(1) ...

(2) הפריע את המהלך הסדיר של הבחירות;

(3) הפריע לבחור בהצבעה או מנע אותו מהצביע;

(4) הוציא קלפי מרשות הממונים עליה, או טיפל בה בדרך אחרת, ללא רשות;

(5) התערב בלא רשות בפתיחת קלפי או במנין קולות;

...

דינו מאסר שנה אחת.

(ב) ממונה על תחנה, או אדם הממלא תפקיד בבחירות על פי חוק זה או על פי התקנון, שעשה במילוי תפקידו אחד המעשים הנזכרים בסעיף קטן (א), דינו מאסר שלוש שנים.

יש בחוק גם סעיפים המדברים על שחיתות ועל אינשים, על שוחד, ועל מעשים נוספים שעלו בימים האחרונים לראש סדר היום הציבורי. אולם מה שאופייני יותר מכל להאשמות שהועלו בידי שני המחנות נזכר במפורש בסעיף 11 לחוק המדבר על הצבעה שלא כחוק שמוגדרת, בין השאר, כך:

(1) הצבעה של אדם מבלי להיות רשאי לכך, או הצבעה על יסוד פנקס זיהוי של אחר (אדם שנפטר);

(2) הצבעה באותן בחירות יותר מפעם אחת;

(3) הטלת יותר ממעטפה אחת לתוך הקלפי.

הדברים הם פשוטים - ולכן לא ברורה כל כך ההתלבטות של כל מי ששמע את העדויות. הפנייה למשטרה היא מחייבת המציאות - ומי שנמנע מזה עובר עבירה עוד הרבה יותר חמורה. בעיקר, אם נותנים את הדעת על כך, שהעונשים על ממונה על תחנה או על אדם הממלא תפקיד בבחירות על-פי החוק הם חמורים פי כמה. ממונה, כאמור, אשר עשה את הדברים האסורים על פי החוק או נתן לאחר לעשותם או נתן לאדם אחר להצביע בבחירות מבלי שאותו אדם זיהה את עצמו - עונשו שלוש שנים.

מטבע הדברים, לא פירטתי לעיל את כל המעשים האסורים על פי החוק, שמי שעושה אותם עובר עבירה פלילית, אולם אני מציע לכל אחד להאמין לי שהרבה מאוד אנשים, לרבות שני הקודקודים, עברו בשבוע האחרון עבירות פליליות; ועוד לא אמרתי כלום על העבירות, לכאורה, על-פי חוק מימון מפלגות, תשל"ג-1973. בעניין הזה, ללא ספק, הייתה חגיגה שלימה. התרומות זרמו מכל הכיוונים. אף אחד לא ראה ממטר, כמו שאומרים בעגה המקובלת היום, וכל תרומה התקבלה בברכה.

אריאל שרון עשה השבוע פרפרזה על דברי מנחם בגין ז"ל (שאמר בזמנו שיש שופטים בירושלים) וקבע שיש "ממשלה בירושלים". יכול להיות שפורמאלית זה נכון - אבל הציבור זכאי גם להיות משוכנע שאלה שמכהנים בממשלה, ובעיקר אלה שהם ממנים אחר כך לכל מיני משרות שלטוניות כמחווה על עזרתם בבחירתם, הם אנשים נקיי כפיים.

מה שהתגלה השבוע בבחירות למפלגת העבודה רחוק מאוד מלשכנע כל אזרח הגון שעתידי נטון בידי אנשים ראויים. יכול להיות שהתופעה חוצה מפלגות - ואם כך הדבר אז אולי צריך להיפטר משיטת הפריימריס המשחיתה כל חלקה טובה בפוליטיקה הישראלית. היא מחייבת את המועמדים להיעזר בהרבה תרומות מבעלי עניין - ובעיקר היא גורמת לכך שהתוצאות אינן משקפות את רצון הבוחרים.

דומה, לנוכח מה שמתגלה בפנינו בימים האלה, שאולי בכלל כדאי לחזור אל השיטה הישנה-נושנה של וועדות מינויים, או של וועדות מסדרות - ואני בכלל לא מתבדח. נדמה לי, שדרך ה"פנקס השחור של פנחס ספיר" הגיעו לכנסת, דרך הרשימה של מפא"י, זו שאבותיה בוודאי מתהפכים בקברם נוכח עמדותיהם האידיאולוגיות של ממשליהם, הרבה מאוד מועמדים בכלל לא רעים. שיטה זאת נראית בעיני עדיפה בהרבה על השיטה שבה קבלני קולות במחוזות בחירה שונים קובעים מי יהיה בין מאה ועשרים נבחרים הציבור, או מי יעמוד בראש מפלגה זו או אחרת.

כשם שבוטלה שיטת הבחירה הישירה של ראשי ממשלה, שיטה שהוכיחה את עצמה כבלתי מתאימה לאוכלוסיית המצביעים במקומותינו, לא מן הנמנע שיש מקום לחשיבה מחודשת גם בנושאי הדרך שבה צריכים להיבחר חברי הכנסת.

הדמוקרטיה היא בסך הכל שיטת ממשל. אחת מרבות. צריך כל העת לנסות ולשפר אותה - או לנטוש אותה לטובת משהו אחר. אין לקדש אותה בכל מחיר אם התוצאה היא שחיתות ועיוות - ואברהם בורג.

תאריך: 09/09/2001 | עודכן: 09/09/2001